

Huddinge är landets 14e största kommun. Under 2018 och halva 2019 var det Pia Bispos jobb att bevaka den för Mitt-i tidningarna. FOTO: Tor Johnsson

Så vittrar en demokrati

26 november, 2020

Bit för bit stängs dörrarna för insyn i det offentliga Sverige, larmar experterna. I en reportageserie letar vi svar på vad den här utvecklingen beror på. Vi börjar i en kommun med 110 000 invånare men bara en journalist som granskar makten på heltid.

Pia Bispo, 39, har arbetat som reporter på lokaltidningskoncernen Mitt i under snart tio år. Under 2018 och halva 2019 hade hon Huddinge som bevakningsområde.

När Pia Bispo begärde ut handlingar som gällde kommunen, främst skolan och förskolan, uppkom sällan problem. Åtminstone vid de tillfällen hon hade kontakt med kommunens kommunikatörer. Samtidigt upplevde hon överlag att man behövde vara väldigt på, ibland tjata, och ofta hänvisa till paragrafer för att få ut handlingar.

– Det fanns också en tystnadskultur inom förskolan och skolan, anställda som inte vågade uttala sig om olika problem som till exempel besparingar, av rädsla för sina chefer. Den rädslan finns tyvärr i andra kommuner också, säger Pia Bispo.

Eftersom skolfrågor alltid intresserat Pia Bispo lite extra så föll det sig naturligt att hon lade ner en hel del tid på att rapportera om exempelvis stora barngrupper vid kommunala skolor. Efter att hon publicerat en rad artiklar i ämnet blev hon under ett telefonsamtal med Daniel Dronjak, kommunstyrelsens ordförande i Huddinge, tillsagd att hon låg bakom ett slags påhittat drev mot skolan i Huddinge.

– Han sa att det inte finns någon skolkris och att jag hade hittat på, fast jag hade jättemycket på fötterna om det jag skrev och var väldigt insatt i det här ämnet, säger Pia Bispo.

Vid ett annat tillfälle gick Jelena Drenjanin, ordförande i utbildningsnämnden, så långt att hon efter en intervju sa rakt ut hur bra det är att det inte finns så många journalister i kommunen. Då blir de "inte så granskade" och kan jobba mer i det tysta, menade hon.

– Det var väldigt häpnadsväckande att höra, att ordföranden i nämnden sa det rakt ut. Hon ville även ~~att jag inte~~ skulle använda mig av vissa undersökningar från ett fackförbund när jag granskade skolan, säger Pia Bispo.

– Det kändes väldigt obekvämt att både kommunstyrelsens och utbildningsnämndens ordföranden ifrågasatte mitt jobb på det här sättet, fortsätter Pia Bispo.

Man försökte sätta press på dig som reporter?

– Ja, jättemycket.

Även Pia Bispos nuvarande chef, Henrik Lindstedt, har fått känna av Huddinge kommuns svala intresse att svara på frågor om verksamheten. Förra hösten skrev han ett reportage för HuddingeDirekt om Barbro, 67, som har varit missbrukare i 20 år och efter ett beslut från kommunen hamnat på gatan.

Pia Bispo utanför Huddinge kommunhus. Foto: Tor Johnsson.

Eftersom Barbro ville ha svar på sina frågor gav hon tidningen en fullmakt som bröt sekretessen i ärendet. En chef på beroendeenheten svarade på ett par av Mitt i-journalistens generella frågor via mejl, men högsta tjänsteman, kommundirektören Camilla Broo, ansåg inte att hon hade någon skyldighet att prata med journalister.

"Fullmakten ger dig rätt att begära ut vissa uppgifter, den styr inte vad vi ska svara på direkta frågor. Det är två skilda saker. Av hänsyn till den person som ärendet berör och dennes närstående, så kommenterar vi aldrig individärenden", sa Camilla Broo till reportern innan hon avbröt intervjun och bad om att få återkomma på mejl.

Under de här åren hade de två gratistidningskoncernerna Mitt i och Direktpress fortfarande två journalister som enbart bevakade Huddinge, en kommun med ungefär 110 000 invånare. Sedan tidningarna har slagits ihop finns det bara en.

– Det är ju ingenting i ett sådant stort område. Man känner sig lätt chanslös som reporter att hänga med i allt och det är svårt att få veta vad som pågår i skymundan, säger Pia Bispo.

Under sina år som lokalreporter har Pia Bispo sett en trend, ett framväxande av en ny kultur inne på myndigheterna där det har blivit allt svårare att få enskilda tjänstemän att uttala sig. Nästan alla hänvisar till chefer för minsta lilla grej.

– Dels blir det väldigt tidskrävande men allt blir också tillrättalagt på ett helt annat sätt. Förvaltningarna är medietränade idag. Det här börjar bli ett demokratiproblem tycker jag.

Utbildningsnämndens ordförande Jelena Drenjanin uppger att hon inte alls känner igen att hon ska ha uttryckt sig så att det är bra att slippa granskning.

– Det tar jag avstånd ifrån att jag har sagt, säger hon.

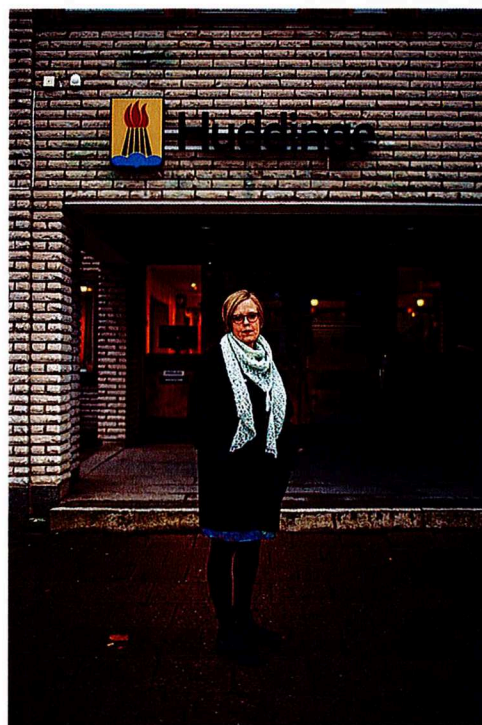
Däremot menar Jelena Drenjanin att hon har sagt att det är skönt att Södra Sidan (numera Huddinge Direkt som ingår i Direktpress, red.anm) har kommit till. Detta eftersom Mitt i har bedrivit en slags "sensationsjournalistik som i bland urholkat tilltron", uppger hon till Journalisten.

– Beslut som ska fattas blev ibland lite sensationella. Jag tycker att Södra Sidan var så bra för där beskrev man politiska beslut positivt och negativt, men mer ur en samhällsutvecklingsaspekt, förklarar Jelena Drenjanin.

Inte heller har hon försökt påverka Pia Bispo att välja bort en viss undersökning, menar Drenjanin. Däremot var hon under en period upprörd på Lärarförbundet, som låg bakom den aktuella undersökningen, eftersom hon menar att de har ljugit vid flera tillfällen.

Men ska man som politiker påverka en reporter?

– Nej, men som politiker måste jag kunna svara på frågor. Och jag svarade på frågor om den här undersökningen.

Man får ta Lärarförbundets svar med en nypa salt, det var vad jag sa. Men om det här är reporterns upplevelse av mig så får väl jag ta en funderare på hur jag uttrycker mig.

Foto: Tor Johnsson.

Revisorn som kommunen vill ha bort

Sedan januari 2019 har centerpartisten Klas Hamrin, 76, haft uppdrag som revisor i Huddinge kommun. Flera gånger har han i skrivelser till fullmäktige och kommunstyrelsen redogjort för kommunstyrelsens olika brister vilket gör att han inte velat tillstyrka ansvarsfrihet.

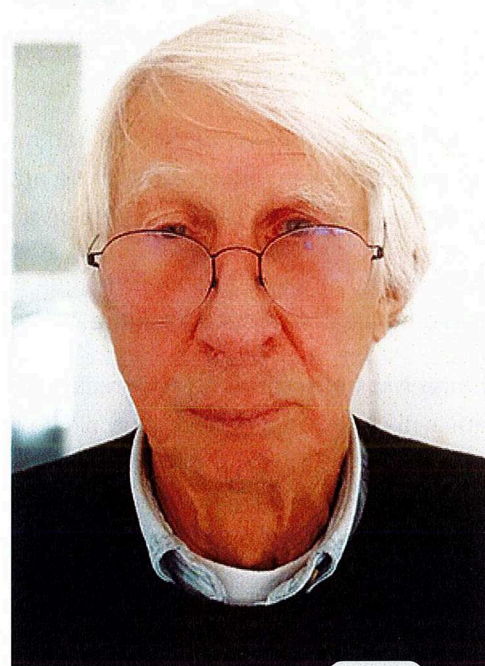
I hans revisionsberättelse för 2019 framgår bland annat att det beror på en rad anledningar där kommunens ansvar som arkivmyndighet – enligt arkivlagen – listas som en av dem.

I en annan skrivelse larmar Klas Hamrin om hur en stor andel av revisionens handlingar inte diarieförs, att ett slutarkiv saknas, och hur kommunens allmänna handlingar ligger utspridda mellan olika mappar och till och med på privata datorer.

Vi ringer Klas Hamrin (bilden till höger) som förtydligar att slutrapporter och missivbrev som skickas till kommunen diarieförs i nämndernas diariesystem och publiceras på kommunwebben under tre år. Men revisionens beslutsprotokoll, minnesanteckningar, uppdragsbeskrivningar, e-post eller liknande dokument, diarieförs inte.

Det sparas inte heller på annat sätt så att det uppfyller offentlighetsprincipens lagkrav, uppger han.

– Lagringen saknar logisk struktur och ingen dokumenthanteringsplan finns fastställd. Det går inte heller att söka efter handlingar med hjälp av fritextsökning eller via sökmotorer liknande Google eller Safari, säger Klas Hamrin.

Att det inte går att söka handlingar med vanlig fritextsökning anser han är särskilt illa eftersom det gör att man först måste veta att dokumentet finns, och vad det heter, för att ha en chans att hitta det.

– Det gör att när du letar efter det samlade materialet i ett ärende så måste du även veta vid vilka olika möten som man beslutade i det här ärendet, det blir omöjligt, säger Klas Hamrin.

– Som journalist kan du exempelvis inte vara säker på att du får ut alla handlingar som tillhör ett specifikt ärende. Man följer överhuvud-taget inte lagen. Du kan hitta ett och annat dokument som tillhör ett ärende, men inte få någon överblick. Var offentliga handlingar på pap-per från tidigare mandatperioder finns är höljt i dunkel, fortsätter han.

Klas Hamrin anklagar även förvaltningen för att begränsa och hindra revisorerna på flera sätt. Enligt lagen har revisorerna rätt att ta del av alla handlingar som inte är sekretessbelagda. Men revisorerna i Huddinge har inte behörighet att söka allmänna handlingar i förvaltningarnas verksamhetssystem.

Samtidigt som de ska intyga att kommunens räkenskaper är rättvisande får man inte se resultat- och balansräkningar, bara den översiktliga årsredovisningen.

– Jag får inte ens ta ut rapporter från ekonomisystemet fast jag är revisor, säger Hamrin.

I en annan av skrivelserna, daterad i maj 2020, påpekar Klas Hamrin än en gång att han anser att kommunen bryter mot offentlighets- och sekretesslagen. Detta på grund av bristande åtgärder för att underlätta revisionens sökande efter allmänna handlingar.

Han skriver också att hans slutsats är att kommunstyrelsen inte uppfyllt sina förpliktelser som arkivmyndighet gentemot revisionen och med det bryter mot arkivlagen.

Trots att Klas Hamrin under de här snart två åren som revisor i kommunen – vid flera tillfällen – tagit upp det i skrivelser, på möten, och i enskilda samtal med ansvariga så har inget konkret hänt.

Vid ett tillfälle ordnade Klas Hamrin ett möte med de som sköter kommunens diariesystem och arkivering, vilket resulterade i att de erbjöd sig att återkomma med förslag på lösningar. När detta dröjde ett antal veckor så kontaktade Klas dem igen. Det visade sig att cheferna hade förbjudit dem att ägna arbetstid åt revisorernas arkiveringsproblem.

Varför struntar kommunen i att ta tag i det här tror du?

– Man motsäger mig inte när jag påpekat det här, men man tycker kanske inte att det är så jäkla viktigt, säger Klas Hamrin.

Efter många år som företagare så har han även önskat att få ut sitt revisorsarvode på cirka 60 000 kronor per år via faktura istället för A-skatt. Det har nu utvecklats till en sårig konflikt med kommunen som valt att fortsätta betala ut arvodet som vanlig lön.

Utan att gå för djupt in i turerna så kan man konstatera att ungefär här beslutade sig Klas för att det fick vara nog. Han krävde att kommunen justerar de arbetsgivardeklarationer man har lämnat till Skatteverket på löner han inte har tagit ut, annars skulle han inte skriva under i revisionsberättelsen att räkenskaperna var rättvisande.

Klas Hamrin uppger att han har erbjudit att ändra sig i den här frågan om kommunen kan visa upp stöd i lagen för att inte betala ut arvodet på faktura.

Istället har kommunalrådet Christian Ottosson (C) kallat Klas till två enskilda möten där han låtit honom veta att hans självständighet som revisor "skulle kunna göra skada på partiet" och uttalat sitt misstroende mot honom.

– Jag fick aldrig någon riktig förklaring kring exakt vad det var jag gjorde som kunde skada, säger Klas Hamrin.

Även ordföranden i partikretsen, Lisa Alexandersson, har uppmanat honom att böja sig och göra som kanslichefen tycker, via mejl som Journalisten har tagit del av.

Eftersom ämbetet som kommunrevisor ska vara självständigt har Klas Hamrin valt att fortsätta sitt uppdrag. Hur den fortsättningen ser ut är dock i skrivande stund oklart.

Sent i arbetet med det här reportaget skriver Klas Hamrin i ett mejl till oss att han portats från revisionens gemensamma möten. Han får inte längre veta vad övriga revisorer gör, och är nu i färd med att upphandla ett eget

sakkunnigt biträde.

Jag frågar honom om han tror att arvodesfrågan har blivit ett sätt för kommunen att försöka bli av med honom? Det handlar trots allt om en relativt blygsam summa.

"Kanske. Men det kan också vara tvärtom. Ur KSF:s synvinkel är jag en gammal gubbe, lite för uppkäftig och envis. Kanske också irriterande påläst. De är vana att styra och att folk gör som de säger utan att ifrågasätta", skriver han i ett sms.

Christian Ottosson vill inte ställa upp på en telefonintervju men återkommer via mejl. Där skriver han att det är naturligt att Centerpartiet tar en dialog vid problem, eftersom revisorn i fråga är nominerad av partiet.

Experten: "Det kan vara läge att JO tar ett initiativvärende"

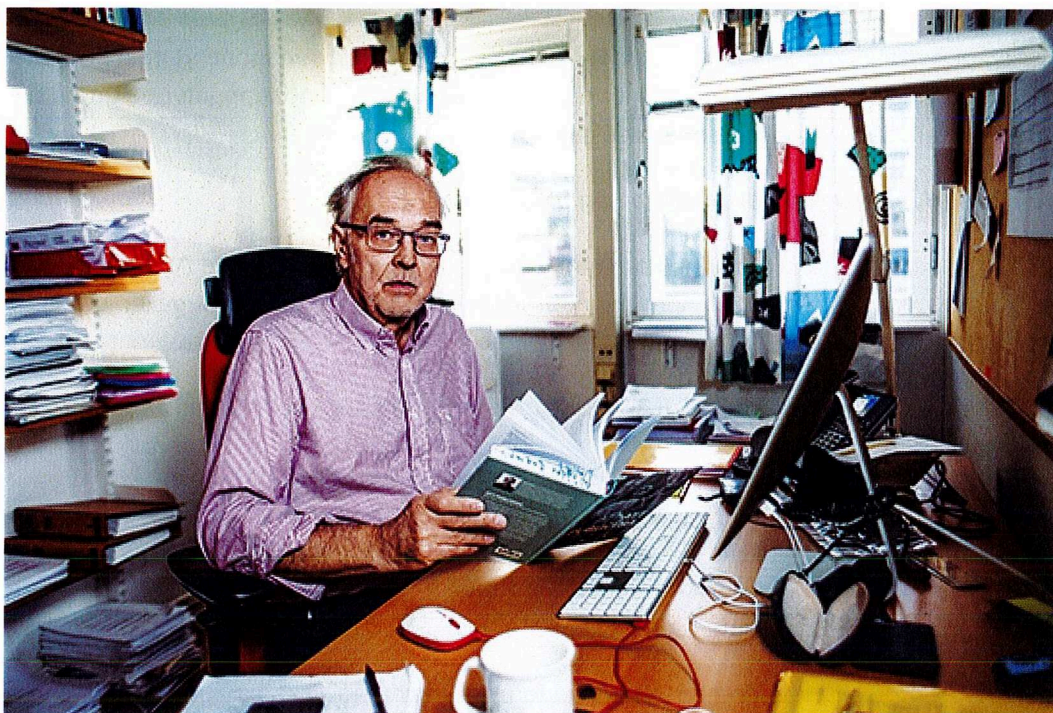
Yttrandefrihetsexperten Nils Funcke tydliggör att det ska råda "en närmast diktatorisk ordning" när det gäller handlingar i en kommun. Den som vill ta del av ett ärende ska lätt kunna se vilka bilagor som finns.

– Därmed inte sagt att alla bilagor behöver vara offentliga, men det är ett annat spørsmål, säger han.

Syftet med revisionen är inte bara att kontrollera utan den ska också fungera som en stödjande funktion till verksamheten, vilket förutsätter att de måste få ta del av de uppgifter och handlingar man behöver.

Antingen via direktaccess, eller via en registrator som i princip på dagen ska ge dem vad de behöver.

– Är det så att det ligger handlingar lite här och där, och till och med på privata datorer, så fråntar inte det kommunen skyldighet att ta fram handlingarna om de är allmänna. Här verkar det också vara fråga om det inte strider mot grundlagens bestämmelser att det tydligt ska framgå om en handling är upprättad eller in-kommen till myndigheten. Det är ju inte tydligt om det inte sätter spår i diariet, eller hålls ordning på ett annat sätt, säger Nils Funcke.

Johnsson.

Nils Funcke. Foto: Tor

Är det extra allvarligt att man behandlar en revisor så här?

– Oavsett om det är en revisor eller enskild medborgare ska de behandlas på ett korrekt sätt. Men det är klart att om de försvårar en revis-ion genom att trassla till ordningen i handlingar så är det extra allvarligt, säger Nils Funcke.

Om Huddinge kommun bryter mot någon lag när man inte rättat till de här problemen med handlingar ska man dock låta vara osagt.

– Det där är inte riktigt mitt gebit, men det är klart att får man inte ansvarsfrihet så finns det en möjlighet att utkräva

straffansvar om det är allvarliga brister. Det låter ju som att det är läge att JO tar ett initiativärende och tittar på hur den här kommunen hanterar allmänna handlingar utifrån vad den här revisorn har kommit fram till, säger Nils Funcke.

Chefen: "Vi har nog gjort det vi ska"

Precis som lokalreportern Pia Bispo så har också Journalisten svårt att få ut handlingar från kommunen, vilket visar sig ganska direkt efter att vi bestämt oss för att själva testa systemet.

Den 17 september begär jag ut loggfilen för en e-postlåda som tillhör upphandlingsenheten, som vi också har fått in vissa tips till redaktionen. Tre veckor och en påminnelse senare har jag fortfarande inte hört något från kommunen som enligt lagen ska behandla min begäran skyndsamt.

När jag mejlar dem igen, och skriver att jag inte har något annat val än att JO-anmäla, så landar filen i postlådan dagen efter.

Vi bestämmer oss även för att göra ett försök att ta reda på vad de ansvariga på kommunen skriver i mejl till varandra om samma e-postlåda. De handlingar som skickas till oss innefattar dock inga interna mejlloggar alls mellan kommunanställda.

När jag påpekar att lagen säger att e-postloggar är allmänna handlingar som ska bevaras, får jag snabbt gensvar. Nu skriver kommunen att de har begått ett misstag, genast ska de interna mejlloggarna skickas över.

Samma sak händer med andra e-postloggar, kopplade till en rad före detta anställda inom kommunen, som vi också har begärt ut. I skrivande stund pågår det överklaganden i ett par av ärendena.

När det gäller allmänna handlingar som har tagit flera veckor att få ut uppger upphandlingschefen Roger Himmelskiöld att det är "snigelpostens" fel.

– Vi har nog gjort det vi ska, däremot är det anmärkningsvärt att det tar två veckor att skicka någonting med post nuförtiden. Så det får vi lära oss någonting av. Det är också stökigare än någonsin med personuppgifter på grund av GDPR därför vill vi inte sprida det digitalt, säger Roger Himmelskiöld.

Offentlighetsexperten: "Lagen är skriven i en tid när Sverige såg annorlunda ut"

Under våra turer med att begära ut handlingar från Huddinge kommun har Offentlighetsjourens Mats Amnell funnits med som ett boll-plank, främst kring överklaganden. Få i landet har mer erfarenhet än honom när det gäller just myndigheter och allmänna handlingar.

Mats Amnell beskriver våra turer som att ansvariga i bästa fall är okunniga och oproffsiga, i sämsta fall är det ett "horribelt trixande", ett medvetet lagtrots.

– Jag tycker båda alternativen är illa, även om det senare är värst, säger han.

Hur vanligt är det?

– Det är ganska vanligt att myndigheter hanterar de här sakerna felaktigt. Kanske inte att man har fel i sak när man inte vill lämna ut, snarare att handläggningen sker oprofessionellt eller rent felaktigt, säger han.

När det gäller insynen i offentlighetssverige ser Mats Amnell framsteg i form av nutida politiska beslut, som att företagens permitterings-stöd under pandemin ska offentliggöras.

Tyvärr finns det även en lång rad exempel på där det går åt fel håll.

Samtidigt som vi vet att antalet journalister blir färre och färre – och fler kommuner blir så kallade vita fläckar – så beskriver Mats Amnell en slags osynlig glidning som har pågått de senaste 20-30 åren, med allt sämre insyn.

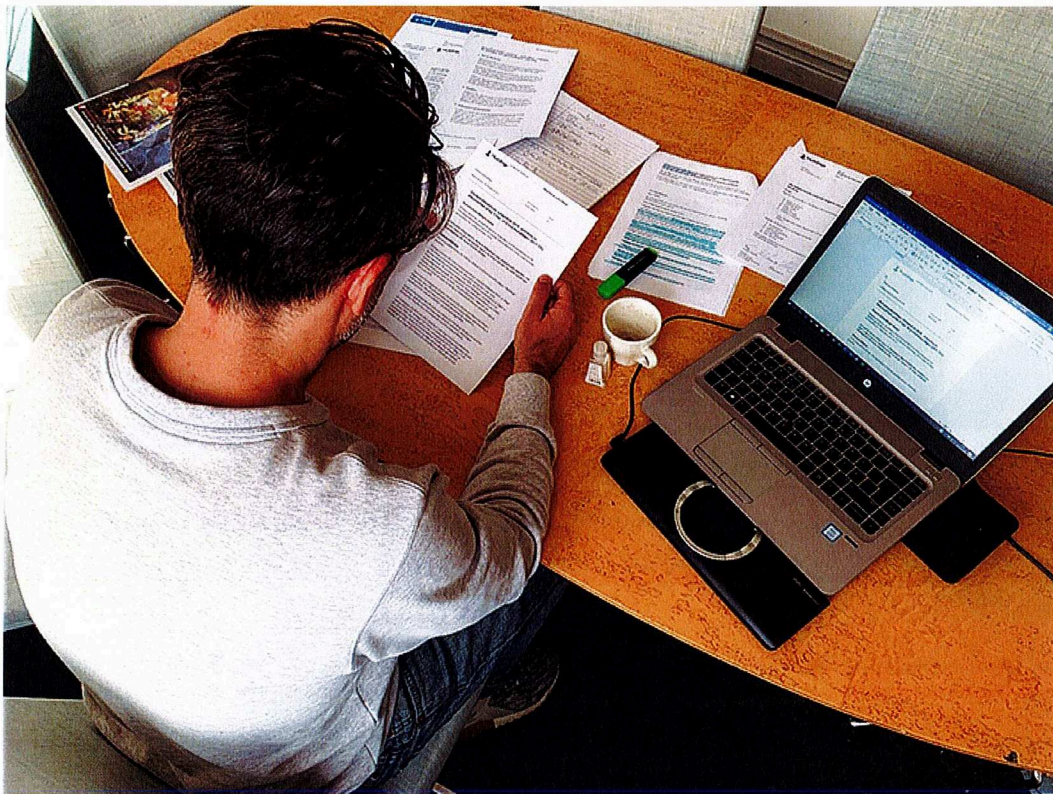
Exempelvis gäller det beslutet att hemlighålla skolstatistiken för friskolor.

– Detta handlar om att lagen är skriven i en tid när Sverige såg annorlunda ut. Sedan dess har man lagt ut mer och

mer på privata aktörer och varje gång någonting flyttas dit så gäller inte heller offentlighetsprincipen. Då ökar även sekretessen i det som blir kvar i offentlig regi, säger Mats Amnell.

När det gäller friskolornas statistik är det logiskt med affärssekretess om man läser lagen, menar han. Problemet är konsekvenserna. Det gör nämligen att alla andra kommunala skolor som har konkurrens av friskolor också kan hemlighålla uppgifter med samma motivering.

– Samma princip gäller inom äldreomsorgen, där privata aktörer kommit in, berättar Mats Amnell.

Journalisten har begärt ut ett stort antal dokument från Huddinge kommun med varierad framgång. Foto: Qia Rindevall.

Via Offentlighetsjouren har Mats Amnell även haft fall på bordet där journalister har velat få ut papper på bemanningen vid vårdcen-traler, men fått nej, eftersom man hänvisat till affärssekretess med motiveringen att det finns privata aktörer i regionen som kunnat hävda just affärshemligheter, och då gör regionen också det.

– Det prekära med hela utvecklingen är att det också finns områden där myndigheterna hade kunnat tillämpa sekretess mer ingående än vad man gör idag, där lagstiftningen medger det. Det är bara att alla myndigheter inte har kommit på det här än.

Kommunen: "Han driver en vendetta mot kommunen"

I två dagar försöker vi få till en intervju på plats med kommunstyrelsens ordförande men blir hela tiden hänvisade till telefon.

När vi för andra gången berättar vad våra frågor handlar om och att det är viktigt att vi får ta bilder och kan visa dokument, så svarar en politisk sekreterare att om vi inte skickar alla dokument innan telefonintervjun görs så kommer även den att ställas in.

I ett sista försök att träffas åker vi ändå till Huddinge med ett coronasäkrad mikrofonstativ och väntar utanför kommunhuset på den anvisade intervjutiden. Men kommunstyrelsens ordförande Daniel Dronjak är inte på plats och vill inte heller att vi kommer dit han befinner sig.

Journalistens reporter Klas

Granström försöker få en intervju på plats med kommunstyrelsens ordförande. Foto: Tor Johnsson.

Via telefon uppger han i stället att när det gäller kommunens hantering av allmänna handlingar är bedömningen från kommunstyrelsen, fullmäktige och samtliga partier i kommunhuset, att de lever upp till lagar och regler. För kommunen är det här ärendet avslutat.

I stället handlar det om en ensam revisor som driver en vendetta mot kommunen. Detta ska enligt Daniel Dronjak grunda sig i striden om arvodet.

– Han är väldigt arg på kommunen för att han inte fått sitt arvode utbetalat till sitt privata företag, vilket skulle vara i strid mot kommunlagen och kommunens reglemente, säger Daniel Dronjak.

Kommunernas intresseorganisation, SKR, stödjer kommunens linje i den här frågan. De uppger att kommunrevisor är att se som ett personligt uppdrag, där arvodet alltid betalas ut till den fysiska personen. Lagrummen de hänvisar till är 4 kap 1 och 3 §§ kommunallagen.

Klas Hamrin håller inte med. Han menar att det visserligen står i lagtexten att revisorer ska ha ett arvode, men ser inget förbud för att överlåta denna rätt till en juridisk person.

– Revisorer som har uppdraget att vara sakkunnigt biträde åt de förtroendevalda revisorerna arvoderas via faktura. Så det är också brist på logik att den som är förtroendevald måste få lön och anställas av kommunstyrelsens förvaltning, säger han.

När jag ber att få se den handlingsplan för revisionens handlingar som kommunen enligt lagen ska ha, vet inte Dronjak riktigt vad jag menar, trots att jag ställer frågan flera gånger.

– Jag känner inte till att vi har en särskild sådan lag men vi är tydliga med vårt svar att vi följer arkivlagen, säger Daniel Dronjak.

En handlingsplan kommer dock dagen efter via mejl från den politiske sekreteraren.

I ett dokument riktat till fullmäktige, daterat den 18 maj, svarar kommunstyrelsen ungefär samma sak som de gör på våra frågor gällande bristerna som revisorn har dokumenterat.

De bedömer inte att det föreligger några brister i uppfyllelse av ansvaret som arkivmyndighet enligt arkivlagen, kontantprincipen i skattelagen, eller i respekten för revisionens oberoende enligt kommunallagen.

I intervjun understryker Daniel Dronjak att om det är så att allmänna handlingar förvaras på revisorernas privata datorer, så är det fel. Men huvuvida det är så eller inte verkar han inte veta säkert.

– Det är hans påstående men jag har inga belägg för det. Vi anser att det filsystem som tillhandahålles revisorerna ska användas och då har vi följt det som gäller med hanteringen av allmänna handlingar i enlighet med lagstiftningen. Sedan har han (revisorn red.anm) synpunkter som handlar om digitalisering och internkontroll. Där finns det punkter som vi jobbar med och som vi kan förbättra. Men jag kan inte se att det finns några allvarliga brister i de delarna, säger Daniel Dronjak.

När revisorn larmar om bristerna så svarar man från kommunen med påtryckningar om att han ska avgå. Tycker du också att han ska avgå?

– Jag konstaterar att det här är en person som jag tycker har agerat på ett sätt som väcker kritik. Sen vet jag att detta är en diskussion med revisorerna och ett tips är att du kontaktar revisionen, säger Dronjak.

När vi har försökt få ut handlingar har det i ett fall tagit tre veckor att få svar, eller så kommer inte alla handlingar vi har rätt att få ut. När jag pratar med en expert så dömer han också ut ert sätt att hantera det. Finns det anledning för er att se över saken?

– Det är svårt för mig att säga, du beskriver lite svepande hur du har haft problem men det är svårt för mig att ha en uppfattning. Men kommer det en sådan kritik ska vi naturligtvis ta till oss av det men då måste jag ha ett exakt fall att titta på om vad som har hänt. Rent generellt ska vi naturligtvis följa offentlighetsprincipen.

Vi har också uppgifter på att du har utövat påtryckningar mot medier i området. Då du har sagt till en reporter från Mitt-i att hon driver "ett slags påhittat drev mot skolan". Vad handlar det om?

– Ingen aning, till vem skulle jag ha sagt det? Det stämmer inte över huvud taget, säger Daniel Dronjak.

Det här är något hon hittar på?

– Jag tror inte ens jag har blivit intervjuad kring skolfrågor av någon reporter, men det har jag absolut inte sagt.

När vi återknyter till Pia Bispo säger hon att det kanske inte är så konstigt att kommunen nekar till påtryckningarna.

Kanske har de glömt samtalen. Eller så tycker man inte att det var en så stor sak, att de sa något märkvärdigt.

– Det kanske är det som är själva grejen, att kommunen inte förstår att deras förhållningssätt till journalister försvårar insynen, granskningar och möjligheten till ett demokratiskt samtal? Eller så förstår de mycket väl det men vill jobba i smyg och agera maktfullkomligt. Det är sorgligt i så fall, säger Pia Bispo.

KOMMENTARER

Det finns 0 kommentarer på sidan.

Kommentera

Journalisten Plus

Journalistkårens tolvtaggare

FOTO: Tor Johnsson 5 november, 2020 | Jan Guillou, 76, både rör sig och tänker långsammare numera, vilket stör hans outtröttliga lust att debattera. Men att ge upp är inte något alternativ.

Doldisar i tidskriftsbranschen

FOTO: Tor Johnsson 15 oktober, 2020 | Lite i skymundan publiceras året om över 25 tidskrifter om jord, skog och djur i Sverige. Land Lantbruk är en av dem. Vi följde med Kristina Hansén ut på ett reportage om ladugårdar och solceller. Och pratade om kvalitet i lantbruksbevakningen.

Så har ägarkoncentrationen ökat på 20 år

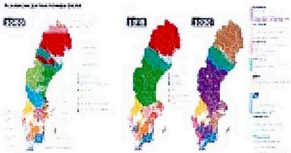

FOTO: Grafik: Anders Humlebo/TT Nyhetsbyrån 24 september, 2020 | För 20 år sedan rasade debatten om ägarkoncentrationen i mediebranschen. Då fanns det 28 ägare till landets förstatidningar. I dag finns det åtta – men debatten är död. Inte ens Journalistförbundet driver längre frågan.

”Vi lever i ett centralistiskt land”

FOTO: Tor Johnsson 24 september, 2020 | Geografin har räddat Haparandabladet från att sugas upp i NTM-koncernen. När ägarna slutar att andas och svettas lokalmarknad förlorar lokaltidningen sin förankring, anser Örjan Pekka, ägare och vd.

De är nyast i DI-klassen

FOTO: Tor Johnsson 23 september, 2020 | Ny ägare, ny chefredaktör – och en coronakris. 2020 har varit omvälvande för det offentliga Sveriges granskare Dagens Samhälle. Nu ska framtiden som en del av DI-gruppen stakas ut.

Fyran fyller jämnt

FOTO: Tor Johnsson 3 september, 2020 | TV4 fyller 30 år – allt och inget är sig likt. Nya ägare. En affärsmodell i kraftig förändring. Och så corona. Grattis på födelsedagen!

Radioproffset som mönstrade på som vikarie

FOTO: Ludvig Thunman 2 september, 2020 | Inger Arenander lämnade journalistiken och gick i pension för ungefär ett år sedan efter en mångårig karriär på främst Sveriges Radio Ekot. I somras kom hon tillbaka – som vikarie på P4 Kristianstads lokalredaktion i Simrishamn.

Världens mest efterlängtrade semester?

17 juni, 2020 | Var tredje svensk redaktion uppnådde hälsofarliga stressnivåer under våren visar Journalistens enkätundersökning. Forskare varnar för att coronaångesten riskerar att bli ett större hot mot folkhälsan än coronaviruset. Behovet av återhämtning är enormt.

Tvärnit för sporten

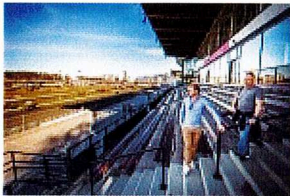

FOTO: Tor Johnsson 14 maj, 2020 | Ingen livesport att bevaka, lästapp och inställda annonser. Sportjournalistiken befinner sig i sin mest omvälvande tid sedan andra världskriget. För Travrondens team rullar jobbet på, men för tomma läktare. Ute i landet kämpar sportredaktioner och journalister för att hantera en kris som ingen vet när den slutar.

Extremt läge

FOTO: Tor Johnsson 23 april, 2020 | Ett extraordinärt nyhetsläge, social distansering och en mediebransch som riskerar att slås i spillror. Coronavåren 2020 liknar inget annat.

Visa allt plusinnehåll

Digitala Signaturer

Signerad med: BankID

Signerad av: Klas Sigurd Hamrin

Datum: 2021-04-13 17:02 +02:00